

بررسی تاثیر سیستم های رایج و پایدار کود نیتروژن بر شاخص کلروفیل گندم

سارا بخشائی^۱ - پرویز رضوانی مقدم^۲ - مهدی نصیری محلاتی^۳
^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد اگرواکولوژی، ^۲ و ^۳ استاد دانشگاه فردوسی مشهد
sa_ba114@yahoo.com

چکیده

جهت تخمین میزان کود ازته مورد نیاز گیاه برای حصول عملکرد مطلوب گندم، آزمایشی در سال زراعی ۸۸-۸۹ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، به صورت بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار و ۱۴ تیمار به اجرا در آمد. تیمارهای آزمایش عبارت اند از: (A) 10 کیلوگرم در هکتار اوره، (B) کیلوگرم در هکتار اوره، (C) 40 کیلوگرم در هکتار اوره، (D) ۸۰ کیلوگرم در هکتار اوره، (E) 160 کیلوگرم در هکتار اوره، (F) 320 کیلوگرم در هکتار اوره، (G) نیتروکسین، A+G, B+G, C+G, D+G E+G, F+G و تیمار شاهد (بدون کود شیمیایی و کود بیولوژیک). و تیمارها تاثیر معنی دار ($p \leq 0/01$) بر قراعت عدد اسپد داشتند. به طوریکه در بین تیمارهای تلفیقی کود بیولوژیک و شیمیایی عدد کلروفیل متر نوسان زیادی در طول فصل رشد نداشته ولی در تیمارهای کود شیمیایی نوسان در طول دوره رشد در قراعت عدد اسپد بیشتر می باشد به نظر می رسد که در تیمارهای کود شیمیایی به دلیل آبشویی و اتلاف نیتروژن در تشکیل و میزان کلروفیل برگ ها نوسان ایجاد می شود در حالیکه در تیمارهای دارای باکتری های محرک رشد ازتوباکتر و آزوسپریلیوم به دلیل توانایی این باکتری ها در تثبیت بیولوژیک نیتروژن در طول دوره رشد گیاه، نوعی ثبات در میزان کلروفیل دیده می شود.